

KERÉK - A Szegedi Egyetemi Napok eseménysorozatának idején ASZTAL tanulságaiból

Az asztal valóban kerék. Kilenc szék van körülötte. S a téma az asztalon: az idén harmadszor megrendezett egyetemi napok sikereiből és kudarcaiból levont tanulságok összegzése. Valahogy a jövő, a holnapok jegyében. Hogyan tovább ezután? A kérdést ezúttal nem az újságíró teszi fel. Ő csak hallgat és jegyzetel. A kérdést mindenki magának teszi fel és maga próbál rá válaszolni.

Trásér László

a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ-bizottsága agit-prop. titkára

— Az orvosegyetemen általában mások, talán korlátozottabbak a lehetőségek olyan rendezvények megtartására, amelyek az idej programban szerepeltek. Számunkra az a legfontosabb tanulság most, hogy időben ki kell alakítani az egyetem életének, szellemének leginkább megfelelő rendezvény-profilját, s ugyancsak időben, jókor hozzá kell fognunk a módszeres előkészítéshez, szervezéshez. Az idej, harmadszor megrendezett eseménysorozat volt az eddigi három közül a számomra profiljában is, tartalmában is a legrokonosabb. A jövő útja úgy érzem, az kell legyen, hogy a Szegedi Egyetemi Napok eseményei az egész város ügyévé váljanak, tudjon rólok a város. Ki kell lépünk az egyetem falai közül.

Ambrus György

a József Attila Tudományegyetem KISZ-klubjának igazgatója

— Nem az volt itt a probléma, hogy nem tudjuk az egyetemi napokat megcsinálni, hanem az, hogy nem csináltuk. Változtatnunk kell a hozzáállásunkon. S ki kell választani a jó, sikeresebb rendezvényformákat, ami pedig mesterkéltséget, vagyis visszhangtalan, azt nem kell tovább erőltetni. Ne olyan dolgok szerepeljenek az egyetemi napok programjában — egyéb híján — amikkel amúgy is, a mindennapos munkában foglalkozunk. Az egyetemi napok reprezentatív eseménysorozat legyenek, az egyes programok eredetisége, rangja-színvonala és minősége szempontjából is.

Tóth Valéria

a Szegedi Tanárképző Főiskola KISZ-bizottságának szervező titkára

— Nálunk — örömmel mondhatom — valamennyi oktató egyetértéssel, szeretettel támogatja az egyetemi napok ügyét, a rendezvények lebonyolítását, s ez a korábbiakhoz viszonyítva, magában is jelentős előrelépés. A hallgatói napokon, az oktatói előadásokon,

szemináriumon adott s az anyaghoz kapcsolódó témákról kis 5–10 perces előadásokat tartottak hallgatóink. Jól sikerült a diákpódium is, amelyen Nagy Pál igazgatóhelyettes kezdeményezésére a főiskolai tanárképzés gondjairól vitatkoztak a hallgatók. En a „hogyan tovább” kérdését két vonatkozásban vélem megfontolandónak. Az egyik a már említett „kilépés” az egyetem, főiskola belvilágából, s a városhoz való közelebb kerülés, a másik pedig az intézmények együttműködésének, egymással való kapcsolatainak az ifjúság vonatkozásában is szükséges erősítése. Beretzi Sándor előadása a főiskola történetéről számot tarthatott volna például nem csak a főiskola hallgatóinak érdeklődésére.

Izsák Péter

a József Attila Tudományegyetem KISZ Végrehajtóbizottság tagja

— Az egyetemi napok szegedi és egyetemi jellegű hangsúlyoznám még jobban a továbbiakban. Az, hogy idén az egyetemi napok keretében egyetemisták és főiskolások többszázán végeztek teljesen ingyenesen jelentős társadalmi munkát a Csongrádi sugárúton jelentős tét volt, de csak az első lépés ezen a téren. Az egyetemi hallgatók ennél sokkal többet tehetnek sokféle területen a városért. Persze, a városnak is igényelnie kellene jobban tann mint eddig az egyetemistáknak, főiskolásoknak e cselekvésszükségét. Előadások, szemináriumok tartása, agitációs napok, amiket egyetemisták tartanak az időszakban középiskolák, üzemek ifjúsága körében.

Bárány Ferenc

a Szegedi Orvostudományi Egyetem KISZ V. B. tagja

— Azt is el kell azért mondanunk, hogy az előző két alkalommal sokkal kisebb volt az egyetemi napok tömegmozgósító hatása. Ez mindennél jobban bizonyítja, hogy helyes elvi koncepció alapján alakult ki az idej program, s nem valami újat, valami mást kell az egyetemi napok helyett kitalálni, hanem ezt a meglevő, alkalmas, jó elképzelést kell a jövőben alaposabb előkészítéssel, jobb szervezéssel, jobb hozzáállással megvalósítani. Új formákat törjünk és törjünk a fejünket? Inkább azt kellene megfontolnunk, meglevő lehetőségeink között mit koncentrálnunk a siker reményében az egyetemi napokra. Szó esett a hallgatói napokról. Ezt a többé-kevésbé jól bevált kezdeményezést össze lehetne kapcsolni a helyi diákköri kon-

ferenciákkal. Ez talán tartalmasabbá, színvonalasabbá tehetné — nálunk az orvosegyetemen mindenképpen — a hallgatói előadásokat.

Mészáros Rezső

a KISZ Szeged Városi Bizottságának munkatársa

— Messzemenően egyetértek azzal a szándékkal, hogy a szegedi egyetemi napokat az intézmények belső ügyéből a város ügyévé, eseményévé próbáljuk tenni. Ebben a KISZ városi bizottsága a jövőben még több segítséget kíván adni az intézmények KISZ-bizottságainak, mint eddig. Lehetőségek? Valóban nem csak fizikai társadalmi munkáról lehetne itt szó. Az egyetemi napok ideje alatt például egyetemista, főiskolás hallgatók meglátogathatnának középiskolai KISZ-szervezeteket, különösen a megye más városaiban, hogy ott pályaválasztási problémákról beszéljék a diákszállással. Orvostanhallgatók a Vöröskeresztnek nyújthatnának segítséget üzemekben, falvakban tartandó felvilágosító beszélgetésekkel, veradás szervezésével, a tudósítás társadalmi-közegészségügyi jelentőségének ismertetésével s más témákkal foglalkozva. S még számtalan más lehetőség felsorolhatnánk. Leszögezhetjük tehát: szükség van az egyetemistákat, főiskolásokat megmozgató egyetemi napok rendezvényesorozatára, s különösen szükség van arra, hogy az egyetemi, főiskolai ifjúság tehetségét, tudását, készségeit hasznosítsuk a város ifjúsági mozgalmában, a mozgalmi munka különféle területein. El lehetne gondolkodni azon is, hogy — mivel szinte évről évre változik az egyetemi napok előkészítő-szervező gárdájának személyi összetétele — nem volna-e helyes egy szervezeti alapelv és keretprogram kimunkálása, amely tartalmazná az egyetemi napok profiljára vonatkozó elveket s olyan praktikus útmutatásokat, amik segítségével könnyebben kialakítható minden év konkrét programja is.

Németh József

a József Attila Tudományegyetem KISZ-bizottságának titkára

— Volt az idej eseményeknek még egy tanulsága, amiről nem árt itt szót ejteni. El kellene a jövőben azt is érni, hogy noha az egyetemi napok a három felsőoktatási intézmény KISZ-bizottságainak közös akciója, mindhárom KISZ-bizottság teljes felelősséget érezzen a rendezvények előkészítéséért, sikeréért, ezt a felelősséget ne adja ki a kezéből, amikor megbíz valakit, vagy valakit a szervezés irányításával, s a felelősséget a kudarcokért is épp úgy érezze, mint ahogy örül a si-

keres rendezvényeknek. A KISZ Végrehajtó bizottságok menet közben is kísérik figyelemmel az egyetemi napok sorsát, tárgyalják meg a rendezvények pozitív és negatív tapasztalatait. Idén a JATE KISZ-bizottsága fogta össze felelősen az egyetemi napok szervezését, lebonyolítását, jövőre, évről-évre változhatna ez is.

Bodnár László

a József Attila Tudományegyetem KISZ-bizottságának titkárhelyettese

— Kétségtelenül voltak az idej egyetemi napoknak is gyengébben sikerült rendezvényei, egészen azonban úgy érzem, elértük a magunk elé tűzött célt, s ez a koncepció helyességét igazolja. Jó amit elkezdünk, járható úton tettük meg az első lépéseket. S különösen örömdetes, hogy az új kezdeményezések (hallgatói napok, diákpódiumok, hallgatói gyűlések) azon túl, hogy fölkeltek az ifjúság érdeklődését, aktivizáltak, támogatásra leltek az oktatók között is. A szervezési hibák arra figyelmeztetnek, hogy a konkrét szervező munkát legkésőbb februárban el kell kezdeni ahhoz, hogy ősszel zavarok, zökkenők ne legyenek. Úgy érzem, kimondhatom, hogy idén a három intézmény közül a József Attila Tudományegyetem és a Szegedi Tanárképző Főiskola ifjúsága dicséretes lelkesedéssel kivette a részét mind a program előkészítésében, mind lebonyolításában. Javasolnám, hogy a rendezvényesorozat hivatalos neve ezután SZEGEDI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI NAPOK, legyen, s jövőre már ezen a néven rendezzük meg az egyetemi napokat. Még egy konkrét tapasztalat és ezzel összefüggő javaslat: jobb volna 4–5 kicsi, sebtében összehozott kiállítás helyett egy reprezentatív kiállításra koncentrálni az erőnket és azt esetleg egyetemen, főiskolán kívüli kiállítóteremben megrendezni, hogy egyetemen kívüli érdeklődők is többen megtekinthessék. Ugyanígy a program nagyobb rendezvényeinek (mint pl. idén a József Attila-Est, a Semmelweis-Emlékünnepség, vagy a főiskola történetéről szóló előadás volt) egy meghatározott helyet (aula, auditorium) kellene biztosítani a jövőben.

Eddig a nyolc vélemény. A kilencedik, az elhangzottakat lejegyző újságíró mit tehetne hozzá. Elmondja egyetértését az elhangzott javaslatokkal? Beszéljen örömről, hogy jó kezében látja egy jó kezdeményezés sorsát? Remélje, hogy a jövő évi program jobban sikerül majd az ideinél is? Leleszi a tollat, s arra gondol: milyen jó, hogy ez a kis, kerék dohányzó asztalka itt áll a JATE KISZ-bizottságának helyiségében.

PAPP LAJOS

Összkép és tanulság

Közvéleménykutatás a Gyógy-szerésztudományi Karon

MÁSODSZOR AZ IGEN KEDVEZŐ állásfoglalás mellett is el kell gondolkodnunk azon, hogy a hallgatók jelentős csoportja szerint egyes szaktárgyak oktatói nem merítik ki azt a lehetőséget, amelyet az általuk oktatott szaktárgyak nyújtanak a világnézeti és politikai tisztánlátás kibontakozásához. A 359 kérdőívre adott válaszok 34 %-a alapján a szaktárgyak is segítik világnézeti és politikai fejlődésüket. A válaszadók 9,8 %-a úgy látja, hogy nem eléggé segítették. Az egyes feleleteket vizsgálva olyan nézetet is találkoztunk, hogy a szaktárgyaktól nem kell elvárni, hogy a világszemlélet formálásában is részt vállaljanak, mivel „a gyógyszerész hallgatók nem filozófia szakosok”. Ugyanakkor az ezt a véleményt kifejtő hallgatók szerint is szükséges a világnézeti, politikai ismeretek oktatása. Vagyis egyes hallgatók úgy vélik, hogy a tudat, a világszemlélet formálása csak a marxizmus-leninizmus feladata. A lényeg — és ez ismét a hallgatók többségének jó felismerését és felfogását bizonyítja —, hogy a többség igényli, helyesli, hogy a szaktárgyak is részt vegyenek a szocialista szakemberré nevelés feladatában. A hallgatók többségének a véleménye találkozik a kar oktatóinak álláspontjával, s igényüket nekünk, oktatóknak kell helyesen alakítani. El kell érünk, hogy a fenntebb említett nézetek megszűnjenek. A HALLGATÓK TÖBBSÉGE a világot materialista alapon fogja fel. Csupán 10 % adott tagadó választ erre a kérdésre. Az, hogy e hallgatók úgy látják, hogy a mate-

rialista világnézet alapján nem lehet a világot megmagyarázni és megérteni, arra hívja fel a figyelmünket, hogy oktatásunknak hatékonyabbnak, bizonyítóbbnak kell lennie. Másrészt az egyetemi nevelésben ellensúlyoznunk kell a káros külső hatásokat.

E cikk szerzője tapasztalatból is tudja, hogy sokszor a végzőskor derül ki egyik-másik hallgatóról, hogy szülői és baráti környezeté mennyire negatív szerepet töltött be világnézetének és erkölcsi felfogásának alakulásában. Itt mutatunk rá annak fontosságára, hogy a hallgatókkal lehetőleg a legkorábbi kapcsolatokat kell kialakítanunk. S a világnézeti oktatás a szakmai képzéssel és az oktatásnak kívüli nevelőmunkával együtt eredményezhet még jobb eredményeket egyetemi ifjúságunkra az életre való felkészítésében. Mert az ugyancsak elgondolkoztató, hogy a hallgatóknak 15 %-a úgy vélekedik, hogy világnézete még nem alakult ki.

A hallgatói közvélemény iránt érdeklődésünk egyik fontos kérdése az volt, hogy milyen életfelfogást, erkölcsi szemléletet vall magának karunk ifjúsága, s hogy az erkölcsi nevelés terén milyen eredményekre jutottunk. Mindjárt előre bocsájthatjuk, hogy az erre vonatkozó válaszok igen örömdetesek, hiszen a hallgatók túlnyomó többsége a szocialista életfelfogás mellett foglalt állást. Ugyanakkor azonban számos ellentmondást is felfedezhettünk. Éppen az egyes válaszokat elemezzük vélem: a kari tanács részére készített jelentés tüntető általánosságban állapítja meg, hogy „hallgatóságunk kivétel nélkül a szocialista erkölcsöt vallja magának”. Arra a kérdésre, hogy a polgári, vagy a szocialista erkölcsöt vallja-e magának, a hallgatóknak 0,8 %-a érezte közelebb magát a polgári életfelfogáshoz, míg 30 %-a a szocialista életfelfogást egyértelműen vallotta magának. Valóban rendkívül imponálóan és meggyőzően magyarázzák meg azt is, hogy miért tartják igazságosabbnak és magasabbrendűnek a szocialista erkölcsi normákat a polgáriaknál. Természetes, hogy az ilyen százalékos kimutatás sokatmondó, de ugyanakkor sok mindent el is takar.

Amikor egyenként olvassuk a hallgatói véleményeket, láthatjuk azt is, hogy társadalmi életünk egyes fonálcsói, ellentmondásai: a karrierizmus, az anyagi önzés megnyilvánulásai, a közügy és egyes emberek sorsa, problémái iránti közömbösség kétségeket támasztanak hallgatóinkban a szocialista elvek gyakorlati érvényesítésével kapcsolatban.

A hallgatókkal történt személyes beszélgetéseink során szerzett tapasztalatainkból tudjuk, hogy mennyire élénken keresik a problémák okait és megszüntetésük lehetőségét. A szocialista erkölcsi felfogás és magatartás kialakulásához a hallgatók válasza szerint nagymértékben hozzájárultak a szaktárgyak, illetve azok oktatói. Hallgatóink közül többen személy szerint tisztelt emlékeznék meg azokról az oktatókról, akik hatottak helyes, erkölcsi élet-szemléletük kialakulására. Azonban itt sem szabad, hogy elkerülje a figyelmünket az a tény, hogy a hallgatók egy jelentős része (a válaszok szerint 17 %) úgy látta, hogy az egyetem egyáltalán nem volt hatással erkölcsi felfogásának és egyéniségének alakulására, mert szerintük az már korábban kialakult, mások szerint nem az egyetem játszott szerepet élet-szemléletük fejlődésében.

TOVÁBBI FONTOS KÉRDÉS volt az, hogy milyen egyetemi ifjúságunk közérzete, milyen a hangulata, stb. Hallgatóink zömének jó az életérzése, de viszonylag sokan panaszkodnak arra, hogy a gyenge tanulmányi eredmény miatt hiányzik az önbizalmuk, másoknál családi vagy egészségi problémák okoznak gondot, váltanak ki rossz hangulatot, egyesek pedig társatlannak érzik magukat. Ezekkel a problémákkal úgy gondolunk különösen a patronált tanároknak kell megértenünk foglalkozni.

A hallgatók túlnyomó többségét igen komolyan foglalkoztatják fejlődésünk eredménye, de hiányosságai is. Többségük komoly felelősségérzettel közelíti meg fejlődésünk fő folyamatait és eredményeit. A vélemények azonban igen eltérők, abban a kérdésben, „mit tekint társadalmunk legfőbb problémájának”? A válaszok nagyob-

bik része szerint a gazdasági feladatok megoldása a legaktuálisabb feladat. Sokan az új gazdasági mechanizmus eredményes valóra váltását tartják legfontosabbnak. Mások szerint a falu és a város közti különbséget kellene gyorsabb ütemben csökkenteni. Többen vetették fel, hogy aggodalmat kelt bennünk a gyakori rossz építkezés, tervezés, a hanyag munkavégzés, stb. Többen egyáltalán nem adtak választ az itt szereplő kérdésre és néhányan úgy nyilatkoztak, hogy „távol áll tőlük ez a probléma”. De találkoztunk olyan felfogással is, amelyből egyértelműen lehet következtetni arra, hogy ellenséges magatartás motíválja egyeseknek társadalmunk iránti viszonyát.

KEDVEZŐNEK TEKINTJÜK azt, hogy viszonylag sokan szeretnének aktívan bekapcsolódní a közéletbe. Politikai, egészségügyi, kulturális téren végezzenek sokan szívesen társadalmi munkát. A hallgatóknak csupán 10 százaléka nem szándékozott közéleti — társadalmi munkát végezni. Úgy véljük, hogy mindezek arról tanúsodnak, a gyógyszerész hallgatók túlnyomó többsége szocialista társadalmunk politikáját elfogadja és megéri, politikailag helyes úton halad.

Visszatérve az egyetemi élethez, a megkérdezettek véleményét nyilvánítták az oktatói—hallgatói viszonyról. Milyennek látják e viszonyt? A vélemények erősen megoszlottak. Nem is annyira az érdekes, hogy százalékosan milyen arányban oszlanak meg a vélemények, hanem ami azok mögött van, pontosabban amit a válaszokban leírtak. Egyrészt a hallgatók igénylik, hogy a tanár törődjék a hallgatókkal és azt a tanárt becsülik és tisztelik leginkább, aki közel tud kerülni a hallgatókhoz. Fontos, hogy minden lehetőséget felhasználjunk, s hogy az oktatáson kívül is korrekt, megfelelő kontaktust alakítsunk ki a hallgatókkal, ami nem öncélú viszony kell hogy legyen, hanem a szocialista szakemberképzés érdekei határozzák meg. E tekintetben még sok a tennivaló.

(Befejezését következő számunkban közöljük.)

SARKOZI ISTVAN